

WMS in opbouw

Communicatie is de basis

- **pagina 2:**
Evaluatierapport:
'Medezeggenschap is volwassen geworden'
- **pagina 3:**
Ervaringsdeskundige:
'Aanpassingen zijn nodig'
- **pagina 4:**
Stichting Onderwijsgeschillen:
'Wij kunnen over de hekjes heen kijken'
- **pagina 5:**
Blijf met elkaar praten!
- **pagina 6:**
Terugblik en vooruit kijken

Dit is de laatste nieuwsbrief namens de projectgroep WMS: onze taak zit erop. Is het doel bereikt? Nog niet helemaal. Meer dan 90% van de scholen heeft nu weliswaar een medezeggenschapsraad die functioneert volgens de nieuwe wet, maar dat betekent dus ook dat één op de tien scholen de medezeggenschap nog niet op orde heeft. Maatwerk moet daar de komende maanden uitkomst gaan bieden.

Het project Wet Medezeggenschap op Scholen was een uniek project, vooral door de samenwerking tussen de verschillende onderwijsorganisaties. Waar vaak de verschillen tussen deze organisaties worden benadrukt, was het nu juist het gemeenschappelijk streven naar goede medezeggenschap dat absolute voorrang kreeg. Binnen de projectgroep waren de ideeën van de afzonderlijke sectoren uiteraard vertegenwoordigd (bestuur en management, personeel, ouders en leerlingen), maar het gemeen-

schappelijke doel werd door niemand uit het oog verloren: objectieve, goede en bruikbare voorlichting geven over de medezeggenschap. Natuurlijk hadden we – zeker voor het tot stand komen van de nieuwe wet- onderling veel discussies, maar het lukte uiteindelijk om één geluid te laten horen en het onderwijsveld doelgericht en objectief te informeren. Desondanks waren er natuurlijk vragen: we kregen de afgelopen jaren vele duizenden telefoontjes en mails van u. *vervolg op pag. 2*

“Communicatie, basis voor medezeggenschap”

is de titel van het derde WMS-Congres in de Reehorst te Ede op 6 november 2009. Het motto voor dit congres is gebaseerd op de ervaringen van de projectgroep WMS en het ITS-onderzoek: Medezeggenschap, de wind in de zeilen. Op veel scholen blijkt dat door onvoldoende communicatie de medezeggenschap moeizaam verloopt. Communicatie tussen de geledingen, met het bestuur en met de achterban vindt iedereen heel

belangrijk, maar dikwijls zo moeilijk. Op dit congres worden verschillende aspecten belicht, soms in workshops en soms door middel van inleidingen. Vrijwel alle onderwijsorganisaties doen weer mee, zodat u een breed en rijk geschakeerd aanbod krijgt. Het programma staat op onze website: www.infowms.nl en daarbij zit ook een link naar het inschrijfformulier. Ook de MR-prijs 2009 wordt daar uitgereikt. Natuurlijk heeft deze prijs ook het

motto: communicatie, basis voor medezeggenschap. Er zijn weer twee prijzen van elk € 1000,- een voor het primair onderwijs en een voor het voortgezet onderwijs. Daarnaast is er de aanmoedigingsprijs van € 500,- voor de leerlinggeleding die haar achterban actief weet te betrekken bij het mr-werk. Inzendingen van maximaal 400 woorden kunt u zenden naar lilian@infowms.nl.

vervolg van pag. 1

We denken dat we de meeste vragen naar tevredenheid hebben beantwoord, maar voor wie nog op zoek is: de site www.infowms.nl blijft in de lucht! Het Ministerie van Onderwijs heeft ons ruimhartig gesteund om eigentijdse medezeggenschap goed op de kaart te zetten op alle scholen in Nederland. Er is sinds de invoering van de WMS in alle geledingen, van leerlingen tot bestuurders, duidelijk meer aandacht voor het belang en de noodzaak van goede medezeggenschap voor de kwaliteit van het onderwijs. Om die kwaliteit te waarborgen is blijvende goede informatievoorziening onontbeerlijk. We zijn dan ook zeer verheugd dat de jaarlijkse WMS-najaarsconferentie en de bijbehorende mr-prijs, traditie worden, mede dankzij het Ministerie. De samenwerking tussen de verschillende organisaties kreeg de afgelopen jaren al een duidelijk gezicht door de instelling van één geschillencommissie voor alle medezeggenschapsconflicten, de Landelijke Commissie Geschillen WMS. We zijn erg verheugd dat sinds 1 januari de samenwerking wederom is uitgebreid, door de instelling van de Stichting Onderwijsgeschillen. Eén loket voor alle klachten en onderwijsgeschillen, van primair tot hoger onderwijs. Zo raken onze onderlinge verschillen gelukkig steeds meer ondergeschikt aan het positieve effect dat er op alle terreinen altijd uitgaat van samenwerking. Wij wensen u veel succes, om allemaal vanuit de eigen positie, de medezeggenschap op school goed vorm te geven: blijf met elkaar praten, want alleen door goede communicatie kan medezeggenschap slagen.

Rob de Koning, projectleider WMS.

Evaluatierapport:

‘Medezeggenschap is volwassen geworden’

Het gaat goed met de medezeggenschap op scholen, blijkt uit het rapport ‘Medezeggenschap: de wind in de zeilen.’ Maar er blijven wat knelpunten. Die hebben vaak te maken met gebrekkige communicatie.

“De medezeggenschap is echt volwassen geworden. Het heeft meer aandacht, staat beter op de agenda en er wordt vaker over gesproken.” Onderzoeker Frederik Smit (Instituut voor Toegepaste Sociale Wetenschappen, Radboud Universiteit Nijmegen) is enthousiast. Hij baseert zijn optimisme op onderzoek, dat plaatsvond tussen september 2008 en januari 2009. Dat bestond uit het verwerken van bijna tweeduizend ingevulde enquêtes, het bestuderen van jaarverslagen, notulen, statuten en reglementen, en interviews met betrokkenen op een aantal scholen in het primair en het voortgezet onderwijs.

Op ‘90% van de scholen’ is nu een statuut en reglement. Maar belangrijker: ‘Ik hoor dat de informatiestromen veel beter zijn geregeld. Leden van medezeggenschapsraden hoeven niet meer te zeuren en te smeken om stukken. En daar gaat het bij medezeggenschap natuurlijk om: dat je tijdig de goede informatie krijgt van het bevoegd gezag en dat die ook wat met je willen.’

Grotere rol

Er zijn door de WMS betere garanties voor informatieverstrekking en de (g)mr-en spelen een grotere rol bij veranderingen en beslissingen op scholen. De raden hebben meer bevoegdheden gekregen, maar de leden blijken ook zelf meer aandacht te besteden aan scholing.

Het draait bij medezeggenschap om communicatie en gezamenlijkheid. Horizontaal, binnen de geledingen van een mr en de achterban, maar ook verticaal: tussen bestuur en medezeggenschapsraad. Als het niet lekker loopt meer de medezeggenschap, ligt dat vaak aan de onderlinge communicatie op een school, concludeert Smit, een conclusie die wordt onderschreven door de projectgroep

WMS. ‘En dat hangt af van de betrokkenen. Een open houding en de wil om naar elkaar te luisteren is een attitude.’

De problemen zitten ‘m in de rol van ouders in het voortgezet onderwijs, en de deelname van vmbo-leerlingen. Meer dan de helft van de scholen in het voortgezet onderwijs bestaat uit vmbo-scholen: ‘en bijna nergens zitten daar leerlingen in de mr.’ Daar kun je geen genoeg mee nemen, vindt Smit. ‘Je moet als school communiceren met je ‘klienten’. Je moet toch binnen je school een groep hebben waar je kan peilen hoe de stemming over bepaalde kwesties is?’ Het bleek hem keer op keer dat allochtone ouders en ouders van achterstandsleerlingen absoluut niet meedoen in de medezeggenschap: ‘Terwijl er dan op de website van een school en in de schoolgids, allemaal opgeblazen verhalen staan over betrokkenheid en daar blijkt niks van te kloppen. Pure window-dressing. Heel ernstig.’

Hier kunnen directies een grote rol spelen, denken zowel Smit als de projectgroep WMS: als de schoolleiding het ziet zitten kan ook in die sector de participatie van leerlingen omhoog, blijkt uit de praktijk.

Flesje wijn

Er is sprake van verschil in beloning voor mr-werk. Ouders doen het vaak voor niks, of voor een flesje wijn of een etentje rond kerst. Leerlingen krijgen soms een financiële vergoeding, hoorde hij: ‘Die varieert van 12 euro tot 50 euro per vergadering.’ Als je materieel beloont neem je iets serieus, vindt Smit. Bovendien: ‘Ik denk niet dat een school zomaar iets weggeeft, dat dwing je als leerlingen af, je krijgt die 50 euro heus niet als je niks doet.’ Ook hier ligt een taak voor de schoolleiding, denkt de projectgroep WMS: bijvoorbeeld beloning in de vorm van vrijstelling aan bepaalde (verwante) delen van de lesstof, ondersteuning van mr-leden door mentoren, vergoeding van cursuskosten of mr-scholing binnen schooltijd: dat helpt allemaal om de zo gewenste participatie van leerlingen te vergroten.

‘Er zijn wel aanpassingen nodig’

Als er iemand is die weet hoe de medezeggenschap in de praktijk functioneert, dan is het Paul Kamps. Al 20 jaar is hij op allerlei manieren betrokken bij medezeggenschap op scholen. Hij was ambtelijk secretaris van de medezeggenschapsraden bij BOOR in Rotterdam. BOOR is –met 86 scholen– binnen het openbaar onderwijs het grootste schoolbestuur van Nederland. Tegenwoordig adviseert hij bij diezelfde organisatie juist het bestuur: en nog steeds heeft hij medezeggenschap in zijn portefeuille.

Eigenlijk zou er elke vier jaar een nieuwe wet moeten komen, filosofeert Paul Kamps. ‘Dat zorgt ervoor dat je er veel bewuster mee bezig bent: hoe zit het precies, wat staat er in het reglement, wat vinden we van het statuut? Zo’n nieuwe wet zorgt ervoor dat het bed weer lekker wordt opgeschud.’

Ingedut

Binnen zijn eigen organisatie zag hij dat er heel wat mr-en al jaren waren ‘ingedut’, die nu weer tot leven zijn gekomen. Hij constateert dat de discussies meer niveau hebben, dat vergaderingen beter worden voorbereid en er bij zowel ouders, als leerlingen en personeel veel belangstelling is voor scholing: ‘Mr-leden zijn hun eigen werk serieuzer gaan nemen.’ De WMS heeft gezorgd voor aandacht voor medezeggenschap ‘maar het is niet alleen die nieuwe wet, het is ook de tijdgeest.’ De aandacht voor onderwijs is al een tijdje groeiende, dat zie je in de media, waar discussies over schooltijden, cito, lesuitval en lerarentekort nadrukkelijk worden gevoerd. ‘Veel mensen zijn zich bewust van wat er speelt in het onderwijs en vinden het dan ook leuk om mee te praten. En het wordt steeds duidelijker dat je in een mr in staat bent om dingen te beïnvloeden. Het lidmaatschap van een mr wordt tegenwoordig ook als ‘hip’ gezien: daar kun je op een verjaardag mee voor de dag komen.’

Hij merkt het bij verkiezingen: er is veel belangstelling van potentiële kandidaten, er wordt op grote schaal gestemd. In zijn huidige functie stimuleert hij bestuurders en directies om op een

goede manier met de medezeggenschap om te gaan. ‘Die intentie was er ook wel, maar het ging toch vaak mis. Dat heeft niet met onwil, maar met onbekendheid te maken: men weet vaak niet hoe met mr-en om te gaan en kent de regelgeving onvoldoende. Ik kan nu sturen en de procedures bewaken: zorgen dat mr en gmr om tijd worden bevraagd.’

Funciemix

Ondanks zijn enthousiasme over de WMS, ziet hij wel nadelen. Hij was altijd voorstander van de twee geledingen binnen één raad, maar begint daar op terug te komen, zeker in het vo. Op gmr-niveau merkt hij dat ouders ‘volstrekt oninteressante’ vergaderingen mee moeten maken. Paul Kamps: ‘Discussies over de funciemix bijvoorbeeld: laat de personeelsgeleding daar toch onderling over praten. Dat is voor ouders niet te volgen en ik merk dat ze ook niet veel zin hebben om zich er enorm in te verdiepen. Ik vind nu dat je de personeelsgeleding en oudergeleding meer uit elkaar zou moeten halen. Geef ouders meer rechtstreekse zeggenschap over het programma van school. Het moet duidelijker zijn dat ze écht iets te vertellen hebben over lesuitval en andere onderwerpen waar de kranten vol mee staan.’ De mogelijkheden van de wet worden nog lang niet allemaal benut: ‘Themaraden, deelraden: ik kom ze hier niet tegen. Het kost natuurlijk allemaal tijd, je moet er wel de mensen voor hebben.’

En in het kader van alles discussies over goed bestuur: ‘Nadenken over de rol die de mr kan spelen in het kader van ‘goed bestuur’ gebeurt nog te weinig.’ Ook het feit dat de verbinding tussen mr en gmr is losgelaten, kan vreemde consequenties hebben, merkt hij bij BOOR. ‘Als je 71 scholen in het po hebt kunnen die natuurlijk niet allemaal vertegenwoordigd zijn in de gmr. Hoe houd je die dan wel op de hoogte van wat er daar wordt besproken? En dat er bijvoorbeeld vijf vertegenwoordigers van één school in de gmr vo zitten, is natuurlijk ook niet goed. Daar moeten we in het verkiezingsreglement wel iets over opnemen, vind ik.’

Scholing

Scholing is binnen BOOR een belangrijk item, zegt Paul Kamps. De ‘BOOR-academie’ moet daarin gaan voorzien en het aanbod –zowel in- als extern- duidelijk in kaart brengen. In november organiseert BOOR een eigen conferentie voor iedereen die bij de medezeggenschap betrokken is. ‘De medezeggenschap trekt nog weleens verzuurde mensen aan. Die gebruiken het als middel om dingen te blokkeren, in plaats van te bevorderen. Nouja, dat kan. Je geeft mensen invloed en als je boos bent, kun je daar natuurlijk misbruik van maken. Dat voorkom je niet. Maar ik denk dat scholing daarbij wel erg veel goed kan doen.’

‘Wij kunnen over de hekjes heen kijken’

Sinds 1 januari 2009 kent Nederland de Stichting Onderwijsgeschillen. Eén onafhankelijke instantie waar iedereen die in het onderwijs bestuurt, werkt -of er als ouder of leerling mee te maken heeft- terecht kan met klachten en geschillen. Of het nu over de nieuwe functie-indeling gaat, de kwaliteit van het overblijven of de bevoegdheden van de medezeggenschapsraad.

Ze is blij dat het er van is gekomen, zegt Hilde Mertens, sinds de oprichting begin dit jaar directeur van de Stichting Onderwijsgeschillen. ‘Ik vind het echt grote winst dat we hier over alle hekjes heen kunnen kijken, de trends kunnen signaleren en daarmee aan de gang gaan.’

De juriste – ze begon haar carrière ooit op een advocatenkantoor- was de laatste jaren directeur/secretaris van de onafhankelijke Stichting Geschillencommissies Onderwijs (SGO). Ze zetelt nu in een -bescheiden- kamer op de vierde verdieping van een kantoorpand in de Utrechtse wijk Lunetten. Met 14 vaste medewerkers, en een enorme batterij aan juristen en deskundigen op de achterhand, variërend van pedagogen tot fuwa-deskundigen, die deel uitmaken van de verschillende geschillencommissies die wekelijks in hetzelfde pand hun zittingen houden.

De nieuwe stichting kent nu nog zo’n 20 verschillende commissies, maar die worden deels samengevoegd. De verschillende klachtencommissies bijvoorbeeld gaan straks samen als één klachtencommissie, die zaken uit alle sectoren (po, vo, bve en hbo) zal behandelen. De Landelijke Commissie Geschillen WMS liep wat dat betreft al wat op de troepen vooruit. ‘Het zorgt voor een bredere blik over wat er in het onderwijs speelt. Als ouders klagen, of er is onrust over het taakbeleid, dan zie je dat vaak bij meer commissies terugkomen.’ Wie ‘over de hekjes heen kijkt’ zoals Mertens het omschrijft, signaleert knelpunten sneller, en kan er dus ook sneller mee aan de slag.

Het is spijtig dat nog niet alle commissies onder de paraplu van de Stichting Onderwijsgeschillen staan, vindt ze.

‘Zoals je De Geschillencommissie in Den Haag hebt voor alle consumentengeschillen, hopen wij natuurlijk ook dé instantie te worden voor alle onderwijsgeschillen. Dit is een expertisecentrum en die functie gaan we uitbouwen. Geschillen beslechten is onze ‘core-business’, daar zijn we in gespecialiseerd en we zijn onafhankelijk. We zijn niet gebonden aan een werkgevers-, werknemers-, of ouderorganisatie. Voor een commissie onder een besturenorganisatie die alleen maar voor de eigen kring werkt, ligt dit anders.’

Ze hoopt dat het er ooit van komt, dat ene Huis van Geschillen. ‘Ik vind het goed dat alle jurisprudentie op één plek te vinden is. Het bevordert de eenheid en rechtszoekenden en beleidsmakers weten waar ze alles op het gebied van geschillen in het onderwijs kunnen vinden, waar de deskundigen zitten voor vragen en advies. We willen ons graag als kenniscentrum gaan ontwikkelen. Elk half jaar gaan we een studiedag organiseren: we willen graag doordenken over problemen en een rol spelen bij de ontwikkeling van nieuwe oplossingen.’ Als voorbeeld noemt ze de WMS die hier en daar toch al aanpassingen behoeft. Hilde Mertens: ‘We gaan hier natuurlijk geen kant en klare wetsvoorstellen maken, maar wel met dat soort problemen aan de slag.’

Voor iedereen in het onderwijs schept één loket meer duidelijkheid, bepleit ze. ‘In het verleden klopten mensen vaak bij de verkeerde commissie aan. Natuurlijk werd iedereen doorverwezen, maar op zulke onduidelijkheid hoef je niet trots te zijn, vind ik.’

Onderwijs is voor juristen tegenwoordig ‘booming business’, ziet ze om zich heen. ‘Meer advocaten zijn ermee bezig, het aantal stukken groeit enorm, netzoals de omvang van het juridische spel dat daarbij hoort.’ Daarin schuilt een gevaar, vindt ze. ‘Het gaat niet om wat die juristen onderling allemaal bespreken. Het gaat om de betrokkenen: wat is er aan de hand op zo’n school, wat is er mis. Het moet goed gaan op die scholen dus je moet ontdekken wat er áchter zo’n conflict schuil gaat.’ Daarom is een goede en uitgebreide mondelinge behandeling van een geschil zo belangrijk, vindt ze. ‘Dat mensen eens goed kunnen vertellen wat er aan de hand is. Dat de betrokkenen hier in elkaars aanwezigheid gehoord worden en gekeken wordt of zij er met hulp van de commissie misschien samen uit kunnen komen. En als dat niet het geval is, dat alle partijen achteraf het gevoel hebben dat er een rechtvaardig en aanvaardbaar oordeel is geveld. En dat het dan natuurlijk ook goed op papier komt.’

Blijf met elkaar praten!

Communicatie is van het grootste belang om de medezeggenschap goed te laten functioneren. Op het landelijke congres op 6 november in Ede staat communicatie dan ook centraal.

‘Als wij als mr de directeur van onze basisschool vertellen dat we niet instemmen of niet positief adviseren, raakt hij steevast geïrriteerd en reageert hij emotioneel. Hij wordt kortaf en soms boos. Hoe gaan we hiermee om?’

Toch maar kort, zakelijk en helder het slechte nieuws overbrengen, adviseerde een deskundige onlangs een radeloze mr op de website van MR-magazine.

Maar goed communiceren valt soms niet mee. Zo kreeg een mediator enige tijd geleden te maken met een Utrechtse mr waar twee ouders boos waren opgestapt: ze voelden zich in de steek gelaten door de personeelsgeleding binnen de mr, omdat die nooit hun mond open deden. Typisch gevalletje van miscommunicatie, zo bleek: de personeelsleden voelden zich niet vrij om te praten omdat hun directeur altijd aan tafel zat tijdens de vergaderingen.

Hij hoorde op de gang toevallig van verbouwingsplannen, zegt een mr-voorzitter van een Amersfoortse scholengemeenschap. De (nieuwe) schoolleider had er geen idee van dat hij zoiets in een vroeg stadium met de mr diende te bespreken. Geen onwil, maar onwetendheid, zegt de voorzitter.

Goede medezeggenschap valt of staat met goede communicatie. Praat met elkaar. Overleg. Breng elkaar tijdig op de hoogte van wat er speelt. In elk rapport, evaluatie of jaarverslag dat de afgelopen jaren verschenen is en met medezeggenschap te maken heeft, ligt de nadruk op het belang van goede communicatie.

‘Onderlinge verhoudingen spelen een cruciale rol in de medezeggenschap’ concludeert de projectgroep WMS dan ook in haar eindrapport.

Als het in de communicatie misgaat, dan staan mr en bevoegd gezag uiteindelijk tegenover elkaar in Utrecht, bij de Landelijke Commissie voor Geschillen Wet medezeggenschap op scholen. Die kreeg het afgelopen jaar dertig geschillen voorgelegd. Eigenlijk teveel, vindt de projectgroep WMS. Voordat de gang naar de

‘Op scholen van zogenoemde ‘achterblijvers’ is vaak meer aan de hand dan het probleem de medezeggenschap vorm te geven. (...) dan lopen er nog veel meer zaken niet goed binnen die organisatie. Wat dat betreft is de medezeggenschap een indicator.’

(uit: eindrapport projectgroep WMS)

83% van de ondervraagden, en 69% omschrijft de communicatie binnen de school als ‘goed’. In het basisonderwijs en speciaal basisonderwijs verloopt de communicatie binnen de schoolorganisatie over het algemeen beter dan bij de andere onderwijssectoren. Het bevoegd gezag vraagt in 70% van de gevallen

commissie wordt gemaakt, moeten partijen vaker van de mogelijkheid gebruik maken om er onderling uit te komen. De mogelijkheid om een verzoek tot bemiddeling in te dienen bij de Commissie voor Geschillen WMS wordt nog te weinig gebruikt, vindt de projectgroep, een aanbeveling die is terug te vinden in het eindrapport.

Toch is de communicatie tussen mr-en en bevoegd gezag op scholen aanzienlijk verbeterd sinds de invoering van de WMS, blijkt uit het rapport ‘Medezeggenschap: de wind in de zeilen’. Er is regelmatig contact, zegt

tijdig advies of instemming ten aanzien van voorgenomen besluiten. Maar het gaat toch nog te vaak mis. Wie tips, adviezen en ervaringen van anderen wil horen, moet zich beslist aanmelden voor het congres ‘Communicatie, basis voor medezeggenschap’ op vrijdag 6 november in de Reehorst in Ede. Workshops, lezingen: alles over communicatie. Opgeven kan via www.deelnameregistratie.nl.

‘De helft van de medezeggenschapsraden betreft de achterban niet bij de voorbereidingen op het overleg met het schoolbestuur. Men peilt bij de achterban geen meningen en vraagt niet om bespreekpunten.’

(uit: Medezeggenschap, de wind in de zeilen)

Terugblik

De projectgroep WMS was een bundeling van diverse organisaties die bestuur en management, ouders, leerlingen en personeel vertegenwoordigden. Loulène Boersma maakte er deel van uit namens de besturenorganisaties. Hoe kijkt zij aan tegen de invoering van de WMS?

Loulène Boersma: 'De projectgroep heeft altijd getracht om op één lijn te komen. Het was goed om een probleem vanuit de hoek van de ouders, leerlingen, schoolbesturen en vakorganisaties te bekijken. Die aanpak was bijvoorbeeld nuttig toen bij de eerste evaluatie bleek dat niet alle besturen even vlot waren.

Een derde van de schoolbesturen had het nog niet voor elkaar: een punt van zorg. Terwijl de projectgroep er alles aan had gedaan om de besturen tegemoet te komen, en veel materiaal zelf had ontwikkeld, dat door de scholen eenvoudig aan de eigen situatie aangepast kon worden: zeven medezeggenschapsstatuten, vier medezeggenschapsreglementen, vier GMR reglementen, MR reglement Centrale Dienst, MR reglement Regionaal Expertise Centrum, vier reglementen voor deelraden en een voorbeeld van een huishoudelijk reglement. Allemaal eenvoudig te vinden (en te downloaden!) op de website www.infowms.nl. Maar het was blijkaar niet voldoende voor sommige besturen.

Als projectgroep hebben we in 2008 dus veel aandacht geschonken aan, en energie gestoken in die zogenaamde achterblijvers. De deelnemende organisaties in de projectgroep hebben gezamenlijk via hun eigen kanalen, veelal schriftelijk, soms telefonisch, achter de achterblijvers onder hun eigen leden aangezet.

Met succes. Er zijn nog een aantal notoire achterblijvers, maar nog slechts 10% van de besturen heeft de zaken niet op orde. Het gaat de goede kant op.'

COLOFON

"WMS in opbouw" is een uitgave van het projectbureau WMS. Het projectbureau is een initiatief van alle onderwijsorganisaties in het primair en voortgezet onderwijs: AOb, AVS, Besturenraad, Bond KBO en KBVO, CMHF, CNV Onderwijs, ISBO, LAKS, LOBO, LVGS, NKO, OUDERS & COO, VBS, VGS, VO-raad, VOO en VOS/ABB. De nieuwsbrief is gericht op iedereen die zich met medezeggenschap bezig houdt.

Adres

Projectbureau WMS
Postbus 2127
3500 GC Utrecht
www.infowms.nl

Redactie

Anka van Voorthuysen, info@infowms.nl

Foto's

Joost Grol en Jan van der Meijde.

Illustratie

Angelique Hinderink

Extra exemplaren

Lilian Schouten, lilian@infowms.nl

Ontwerp en opmaak

Drupsteen + Straathof, Den Haag

Drukwerk

Drukkerij A-twee, Waddinxveen

Vooruit kijken

Rinus Houtman is waarnemend burgemeester van Nieuw-Lekkerland, maar sinds kort ook voorzitter van de nieuwe Bestuurs Advies Raad (BAR). Een platform waarin alle sectoren en organisaties vertegenwoordigd zijn: leerlingen, ouders, bestuurders, personeel.

'Ik vind het belangrijk dat je personeel en studenten betreft bij alles wat je aan het ontwikkelen bent. Een school is een leefgemeenschap, iedereen moet daarin een aandeel hebben. Ik vind dus dat je niet als schoolleiding van bovenaf dingen op kunt leggen.

Uit de laatste evaluatie blijkt dat het bij achterblijvers schort aan de communicatie. Ik vind dat je als schoolleiding dichtbij de mensen moet staan. Ze niet het gevoel moet geven dat de school van de leiding is, en dat anderen hun plannen alleen maar mogen uitvoeren. Je moet de ideeën van leerlingen, studenten, ouders en personeel even serieus nemen als je eigen ideeën of dingen die van buitenaf komen.

De BAR 'hangt' aan de geschillencommissie. Daar merk je natuurlijk waar het aan schort, en eventueel aanpassingen in wet- en regelgeving nodig zijn. Ik denk

dat wij ook een adviesfunctie hebben. We weten dat het niet goed gaat met de participatie van allochtone ouders en vmbo-leerlingen. Maar er zijn ook vmbo-scholen waar het wél goed gaat. Daar willen we op wijzen: we moeten ervoor zorgen dat die ervaringen bekend worden en dat iedereen van elkaar kan leren. We willen op het congres in november daarom ook de nadruk leggen op communicatie.'